

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลของบิดามารดา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด โรงพยาบาลตติยภูมิในเขตภาคเหนือ คือ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ และโรงพยาบาลลำปาง ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2557 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2557 กลุ่มตัวอย่างเป็นบิดาหรือมารดาของเด็กอายุ 1-6 ปี ได้รับการตรวจวินิจฉัยว่าเป็นโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียวที่รอผ่าตัดแก้ไขความผิดปกติจำนวน 102 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ชุด ชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของบิดาหรือมารดา ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด ชุดที่ 2 แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมโดยแบบสอบถามได้ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดในเด็กจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.92 และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคำนวณหาค่าคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson 20 หรือ KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78 ชุดที่ 3 แบบสอบถามสมรรถนะแห่งตนเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา สร้างจากการทบทวนวรรณกรรมโดยแบบสอบถามได้ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดในเด็กจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.83 และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 ชุดที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา สร้างจากการทบทวนวรรณกรรมโดยแบบสอบถามได้ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดในเด็กจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.93 และนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค

(Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .894 วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติสหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ข้อมูลทั่วไปของบิดาหรือมารดา

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 54.9 มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ร้อยละ 38.2 มีอาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 25.5 รายได้ของครอบครัว พอใช้ ร้อยละ 84.3 สถานภาพสมรส ร้อยละ 91.2 สมรส ทุกรายไม่เคยให้การดูแลเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดอายุ 1-6 ปี มาก่อน

1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว

ผู้ป่วยเด็กของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.8 เป็นเพศชาย เป็นโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดความผิดปกติของผนังกันหัวใจห้องล่างมีรูรั่ว ร้อยละ 60.8 อายุมากกว่า 1-3 ปี ร้อยละ 77.5 การติดเชื้ทางเดินหายใจตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันทุกราย

2. ความรู้เกี่ยวกับการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 81.4

สมรรถนะแห่งตนเกี่ยวกับพฤติกรรมดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 91.2 พฤติกรรมดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาทุกรายอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดากับความรู้เกี่ยวกับการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .367, p < .01$)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดากับสมรรถนะแห่งตนเกี่ยวกับพฤติกรรมดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .658, p < .01$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

1.1 จากผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาด้วยความรู้เกี่ยวกับการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดควรเพิ่มทักษะในการเชื่อมโยงความรู้และพฤติกรรมของบิดามารดาในการดูแลบุตรโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดให้มากขึ้นและครอบคลุม

1.2 จากผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาที่สัมพันธ์กับสมรรถนะแห่งตนเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดควรเพิ่มทักษะสมรรถนะแห่งตนในการเชื่อมโยงทักษะสมรรถนะแห่งตนและพฤติกรรมของบิดามารดาในการดูแลบุตรโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดให้สามารถนำไปใช้ในการดูแลเด็กได้

2. ด้านการศึกษาพยาบาล

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน ในการเสริมสร้างความรู้ สมรรถนะแห่งตนของบิดาหรือมารดาที่ดูแลเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดเพื่อช่วยในการเสริมสร้างพฤติกรรมของบิดามารดา

3. ด้านการวิจัยการพยาบาล

ผลการศึกษาครั้งนี้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อศึกษาวิจัยในรูปแบบอื่น เช่น วิจัยกึ่งทดลอง วิจัยทดลอง ในเรื่องของความรู้ สมรรถนะแห่งตน พฤติกรรมการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา และสมรรถนะแห่งตนเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลในการ

ป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดาเพื่อส่งเสริม
พฤติกรรมของบิดาหรือมารดาในการดูแลเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด

2. การศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดูแลในการป้องกันการติดเชื้อ
ทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา

3. การศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดเขียว ถึงพฤติกรรม
ดูแลในการป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดของบิดามารดา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved